

Sygn. akt V U 307/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r. w Kaliszu

odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 11 lutego 2015 r. i z dnia 5 marca 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 11 lutego 2015 r. i z dnia 5 marca 2015 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. W. prawo do emerytury poczynając od dnia (...).

Uzasadnienia

Decyzjami z dnia 11 lutego 2015 r. i z dnia 5 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił Z. W. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P. w latach 1979-92.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył Z. W. wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący Z. W. urodzony dnia (...), w okresie 1.06.1979 – 31.10.1992 był pracownikiem (...) Przedsiębiorstwa (...) w P.. W podaniu o zatrudnienie wnioskodawca wskazał stanowisko operatora żurawia budowlanego wskazując na odbyty w lutym 1978 kurs. Zgodnie z takim wnioskiem odwołujący został zatrudniony na stanowisku pomocnika maszynisty żurawia wieżowego a od dnia 22.10.1979 r. – na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego.

dowód: podanie o zatrudnienie, świadectwo pracy w aktach osobowych.

Odwołujący zakazane wyżej prace wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: zeznania świadków: J. J., A. W., zeznania odwołującego, angaże w aktach osobowych.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 26 lat 7 miesięcy i 13 dni. Uznany staż pracy w warunkach szczególnych to 6 lat 7 miesięcy i 27 dni przypadający poza badanym okresem. Odwołujący jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego ale zgłosił wniosek o przekazanie środków tam zgromadzonych za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

/ bezsporne /

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego, zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ujawnionym w postępowaniu sądowym podaniu o przyjęcie do pracy, świadectwu pracy i angażom

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... / Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm. / ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1949 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący

co najmniej 15 lat oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (podanie o zatrudnienie, świadectwo pracy, dekrety płacowe), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał co najmniej od października 1979 r. do października 1992 r. prace maszynisty żurawia wieżowego. Prace takie spełniały warunki wymienione w

wykazie A dział V pkt.3 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia albowiem była to praca maszynisty ciężkiego sprzętu budowlanego. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi 12 lat i 10 dni. Doliczenie tego okresu do okresu uznanego przez ZUS sprawia, iż spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych. Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 26 letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonych decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa.

Zaskarżone decyzje podlegały więc zmianie jak w sentencji.